

«وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا»

سکنی گزیدن و ساختن؛ فراتر رفتن از پژوهشگری و رسیدن به مقام دانشمندی

(تقدیم به شهید والا مقام، دکتر علی محمدی)

ماندگار و قدم‌های مهم توسعه و پیشرفت کشور، گاهی جز اختراع دوباره چرخ راهی وجود ندارد چراکه مسأله در علم و فناوری دستیابی به بنیادها و سرآغازهاست؛ یعنی ما باید با صبر و حوصله سرآغاز و سرچشمه راهی را که دیگران سال‌ها پیش در علم و فناوری طی کرده‌اند، ببیماییم و در این مسیر شاید نوآوری‌های فراتر از دیگران هم داشته باشیم؛ اما چرا این کار مهم است؟ چون علم و فناوری ما نیز باید

«فلانی می‌خواهد دوباره چرخ را اختراع کند.»
«جهانی فکر کن، محلی عمل کن!»

همه ما دو ضرب‌المثل معروف فوق را شنیده‌ایم و گاهی صحت این دو ضرب‌المثل آنقدر برای ما واضح است که در بحث‌های ما، وقتی یکی به این دو ضرب‌المثل می‌رسد، مسأله حل می‌شود و به تعبیری با رسیدن به یکی از این دو ضرب‌المثل، تسلسل جدال طرفین قطع می‌شود. در این مقاله تلاش می‌شود تا نشان دهیم این دو ضرب‌المثل آنقدرها هم دقیق نیستند و نباید در هر مسأله‌ای استیلای آن را پذیرفت.

یک مسأله مهم درباره این دو ضرب‌المثل این است که وقتی به تجربه کسانی که در کشور ما کاری ماندگار انجام داده‌اند نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که هرچند خواندن، دیدن و شنیدن تجربه دیگران مهم است اما در مسیر کارهای

نویسنده

سیدعلی میری